

کودکانه و شعرهای مخیل و روان کودک، زندگی وی را از سایر کودکان متمایز می‌کند، دختر به گوشه‌ای می‌خزد و سر در جیب تفکر فرو می‌برد و سرانجام در سال ۱۳۲۵ ه.ش اولین شعر «بزی و آهام می‌شود» و «این فختختین و ذیغه؟ الهی؟ سز آغازی؟ می‌شود؟ برای سزایش شعرهای بعدی. سپیده کاشانی پس از پایان آموزش متوسطه به ادامه تحصیل در منزل می‌پردازد و از دامن دانشگاه زندگی می‌آموزد؛ آنچه را که در محیط آکادمیک نمی‌توان یافت. در سال ۱۳۳۱ ازدواج می‌کند و به تهران می‌رود تا در کنار بزرگان آن دیار بیشتر بیاموزد و شعر را به منزل مقصود برساند. در تهران به زودی وی غم‌سینگینی را در قلب شاعرانه‌اش احساس می‌کند، او معلم واقعی‌اش، مادرش را اول مردادماه را در روز سپیده کاشانی با نوبی پروانه‌ها از دست می‌دهد.

۱۳۴۷ آغاز فعالیت وی با مطبوعات است و در این سالها پدر را نیز از دست می‌دهد و اندوه مضاعف را به دوش می‌کشد.

اولین و مهم‌ترین اثر وی «مهر و فلک» ۳۵۴ سپیده چاکلیشایی است که در روز ۱۳۵۸ به تصدای و بنقلی جمهوری اسلامی همکاران فایز کفوی و سعید کاشانی به شورای ادبیته‌شهر تبریز که قرار می‌گیرد در حضور انکار در تبریز در شعبه‌های مجازگان تحصیل این همرا افشاری فرزند بازنویسین نام‌های گشتاعر جنگ می‌کند و در سال ۱۳۶۳ در یک دیدار رسمی استاد شهریار را می‌بیند که تأثیر بزرگی بر وی می‌گذارد.

۱۳۶۴ همسرش را از دست می‌دهد و به ادامه فعالیت‌های فرهنگی و هنری روی می‌آورد. در سفر رسمی به کشور تاجیکستان از هم‌گرایی، هم‌زبانی می‌گوید و در سال ۱۳۷۱ به انگلستان جهت معالجه اعزام می‌شود که پایان سفر دنیا و سفر آخرت را آغاز می‌کند.

وی در بیست و دوم بهمن همان سال به جهان باقی می‌شتابد و در بهشت زهرا خاک پذیرنده را به آغوش می‌کشد. از اوست :

به خون گر کشتی خاک من، دشمن من / بجوشد گل اندر گل از گلشن من
تم گر بسوزی، به تیرم بدوزی / جدا سازی ای خصم، سر از تن من
کجا می‌توانی، ز قلبم ربایمی / تو عشق میان من و میهن من
مسلمانم و آرمانم شهادت / تجلی هستی‌ست، جان کندن من
مپندار این شعله افسرده گردد / که بعد از من افروزد از مدفن من
نه تسلیم و سازش، نه تکریم و خواهش / بتازد به نیرنگ تو، توسن من
کنون رود خلق است دریای جوشان / همه خوشه خشم شد خرمن من
من آزاده از خاک آزادگانم / گل صبر می‌پرورد دامن من
جز از جام توحید هرگز ننوشم / زنی گر به تیغ ستم گردن من
بلند اخترم، رهبرم، از در آمد / بهار است و هنگام گل چیدن من

توضیح : میزان علاقه‌مندی سپیده کاشانی به حضرت امام خمینی (ره) تا آن اندازه بود که وقتی امام بزرگوار در بستر بیماری افتاد او نیز کارش به بیمارستان کشید.

منابع:

[کتاب لاله کویر \(زندگینامه داستانی سپیده کاشانی\) نوشته محمدرضا اصلانی](#)

[سایت تسان](#)

پیوند های مرتبط:

[اختر برج ادب \(مقاله ای از سایت حوزه نت\)](#)

[ویژه نامه زادروز سپیده کاشانی شاعر معاصر \(خبرگزاری حیات\)](#)

[ویژه نامه سپیده کاشانی \(سایت صدا و سما\)](#)

[keyashiyan](#) می نویسد | سه شنبه، 6 مرداد، 1388